

The Holy See

APOSTOLIC JOURNEY OF HIS HOLINESS
BENEDICT XVI
TO TURKEY
(NOVEMBER 28 - DECEMBER 1, 2006)

EUCCHARISTIC CELEBRATION

HOMILY OF THE HOLY FATHER

*Cathedral of the Holy Spirit, Istanbul
Friday, 1 December 2006*

Sevgili Kardeşlerim,

Türkiye'deki pastoral yolculuğumun bitiminde, Rab'bimizin bizlere bahşetmiş olduğu armağanlardan dolayı şükretmek için İstanbul'daki Katolik cemaatiyle birlikte Efkariya'nın etrafında buluşmaktan mutluyum. Bizimle bu merasime katılan saygıdeğer Kardeşlerimiz, başta Kostantinopolis Patriği, Kutsal Peder I. Bartolomeos, Ermeni Patriği, Beatitüd II Mesrob'u içtenlikle selamlıyorum. Tüm Katolik cemaatini onurlandıran bu kardeşçe jestleri için onlara derin şükranlarımı sunuyorum.

Bu şehrin farklı cemaat ve mezheplerinden sevgili Kardeşlerim ve Katolik Kilisesi mensubu Evlatlarım, Episkoposlar, papazlar ve diakoslar, rahip ve rahibeler, laik müminler, hepinizi Aziz Pavlus'un Galatyalılar'a hitaben söylemiş olduğu sözlerle sevinçle selamlıyorum : Burada hazır bulunan, nezaketle beni karşılayan ve bu yolculuğun gerçekleşmesine izin veren resmî Makamlara çok teşekkür ediyorum. Son olarak da, burada aramızda bulunan, diğer kilise cemaatlerini ve diğer dinlerden mensupları selamlıyorum. Burada ortak Hıristiyan tarihimize yön veren değişik olayları hatırlayarak, hakikat ve sevgi içinde, Mesih'in tüm öğrencilerinin birliği için, beraber çalışmaya bizleri iten, Allah'ın kutsallığına tanıklık verenleri de anmamak mümkün değil.

Sent Espri Katedralinde, insanlık tarihinde gerçekleştirmiş olduğu her şey için Allah'a şükrediyorum ve Kutsal Ruh'un azizlik yönündeki armağanlarını herkese vermesini diliyorum. Aziz Pavlus'un bize hatırlattığı gibi, Kutsal Ruh inancımızın ve birliğimizin daimî kaynağıdır. Kutsal Ruh, İsa'yı gerçek anlamda tanımamızı sağlayan ve Rab'bi tanımak için dudaklarımızdan dökülen inanç sözleri de O'ndan geliyor. Petrus, Filippi Sezariyesi'nde inancını dile getirdiğinde, İsa ona : «Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun, bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır !» dedi (*Matta* 16, 17). Ne mutlu bize ki Kutsal Ruh bizlere inanma sevincini veriyor. Aynı zamanda bizleri Kilisesinin büyük Hıristiyan ailesine dahil ediyor. Bu Kilise değişik armağanlar, işlevler ve etkinliklerle şimdiden birdir « ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır». Pavlus şöyle devam ediyor: « Herkesin yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor ». Kutsal Ruh'u ifşa etmek, Kutsal Ruh'a göre yaşamak sadece kendimiz için yaşamak değil, kardeşlere hizmet ederek Mesih İsa'yı izleyip O'na benzemeyi öğrenmektir. Bu biz Bu biz Episkoposlar için somut bir öğretilerdir. Bizler Rab tarafından Mesih'in izinde halkımıza hizmet ederek yol göstermeye çağrıldık. Bu Rab'bin tüm ruhanileri ve müminleri için de geçerlidir : Vaftiz suyuyla hepimiz Rab'bin ölüm ve dirilişine daldırıldık, « hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı » ve Mesih gibi yaşayabilmek, O'nun bizleri sevdiği gibi kardeşlerimizi sevebilmemiz için O'nun yaşamı bizim oldu (*Yuhanna* 13, 34).

Yirmialtı yıl önce, bu Katedralde, selefim Allah'ın Hizmetkârı II. Jean-Paul şu sözleri söyledi : “Şiddetli gerilimlerle dolu bu dünyada, Allah'ın Oğlu Mesih İsa'ya beslemiş olduğu deneyüstü (transcendant) sevginin tanıklığını daha iyi verebilmek için, » yeni milenyumun şafağında « Kilise tam birliğe kavuşmuş olarak uyansın » (*İstanbul Katedralinde vaaz n. 5*). Bu temenni henüz gerçekleşmedi ama Papa'nın arzusu değişmedi ve bizleri dürtmeye devam ediyor. Mesih'in öğrencileri olan bizleri, hepimizi birliğe ulaştıracak yolda ağır ve yoksul bir şekilde ilerliyoruz. Daima « herkes için iyi olanı göz önünde tutarak » ekümenik hedefe Kilise'deki kaygılarımız arasında ilk yeri vermeliyiz. Bu şekilde, herkesin hizmetinde, gerçekten de İsa'nın Ruh'u doğrultusunda yaşayacağız.

Bu sabah Rab'be adanmış bu kutsal mekânda toplanan bizlerin, Aziz Pavlus'un Kilise'den söz ederken kullandığı o güzel imgeyi anlamamak mümkün değil. Pavlus örnek olarak birbirlerine kenetli olan ve bir bütün oluşturan yapıdan söz ederken, köşe taşının Mesih İsa'nın kendisi olduğunu söylüyor. Mesih yeni hayatın kaynağıdır. Bu hayat bize Peder aracılığıyla ve Kutsal Ruh'ta veriliyor. Bugünün İncil'inde Aziz Yuhanna « İçinden diri su ırmakları akacaktır » sözleriyle ilân ediyor. İsa'nın Samiriye'li kadına vaat etmiş olduğu diri ve canlı suyun, Zekeriya ve Hezekiel Tapınağın köşesinden fışkırdığını ve Ölü Denizin sularında yenilendiğini gördüler. Bu, Allah'ın halkına her zamandan beri verdiği ve İsa'nın tamamlamış olduğu yaşam sözünün olağanüstü imgesidir. İnsanların dünyevî zenginlikleri paylaşmakta büyük güçlük çektiği, bedeninin yaşamı için son derece değerli olan suyun azalmasından dolayı, haklı olarak endişe duyan bir dünyada, Kilise kendi içinde çok daha büyük bir zenginlik keşfediyor. Müjde'yi bütün uluslara ilân etme görevini üstlenen Mesih'in Bedeni Kilise (*Matta* 28, 19) günümüz insanların yaşamını sadece aydınlatmakla kalmayıp, tamamıyla değiştiren, hatta ölümü yenmeye kadar varan İyi Müjdeyi iletiyor. Bu İyi Müjde sadece bir Söz değildir, bir Şahıstır, yaşayan, dirilmiş Mesih'in kendisidir !

Kutsal Sırların verdiği lütufla, Çarmıhtaki Mesih İsa'nın böğründen çıkan su, fışkıran kaynak şeklinde « diri su ırmakları »na dönüşüyor. Hayat veren bu armağanı hiç kimse durduramaz.

Hıristiyanların bunu sadece kendileri için saklamaları mümkün değil. Bu hazineye el koymaları ve bu kaynağı gizlemeleri mümkün değil. Kilise'nin görevi ne iktidarları savunmak, ne zenginlikleri ele geçirmek, ne de doktrin öğretmektir. Kilise'nin görevi Allah'ın Oğlu aracılığıyla verdiği, insanın en değerli zenginliği olan Mesih'in Hayatını paylaşmak, Mesih'i vermektir.

Sevgili Kardeşlerim, sizler günlük yaşantınızda bizimle aynı inancı paylaşmayan ama « İbahim'in inancına sahip ve tek, merhametli Allah'a tapan » kişilerle sürekli birliktesiniz (*Lumen gentium*, n. 16). Kilise'nin kimseye zorla hiç bir şey kabul ettirmek istemediği malûmunuzdur: Tek arzusu, Çarmıhta bizleri sonuna kadar seven, bizler için Ruh'unu veren, Allah'ın aramızda ve içimizdeki canlı varlığı Mesih İsa'yı serbestçe yaşayarak ifşa etmektir. Mesih'in Ruh'una daima kucak açın ve bunun için de tüm insanların adalet, huzur ve esenlik, saygınlık ihtiyaçlarına duyarlı olun. Aranızda Rab'bin şu Sözü'nü yaşayın : « Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır » (*Yuhanna* 13, 35).

Kardeşlerim, Rab'be hizmet etme arzumuzu şimdi Allah'ın Annesi ve Rab'bin Hizmetkârı Bâkire Meryem'e emanet ederek O'na şöyle dua edelim: Rab'bim Kutsal Ruh'unu bütün Kilise'ne gönder, O Kilise'nin tüm fertlerinde mekân kursun ve onları İncil'in müjdeleyicileri yapsın !

Amin.

© Copyright 2006 - Libreria Editrice Vaticana

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana